

A Bizottság egyetlen fellebbezési jogalapot hoz fel, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a megtámadott határozat indokolása és a versenyvizsga-felhívásban szereplő, a nyelvhasználatra vonatkozó szabályok között szoros kapcsolat áll fenn, ezáltal pedig elfogadhatóvá nyilvánította a nyelvhasználatra vonatkozó e szabályokra irányuló jogellenességi kifogást.

Ez az egyetlen fellebbezési jogalap három részre tagolódik:

- (1) Először is, a Törvényszék a megtámadott ítélet 54. pontjában jogilag tévesen minősítette a tényállást azáltal, hogy a felperes által a „kommunikáció” általános készségre kapott pontszámból arra következtetett, hogy szoros kapcsolat áll fenn a szóban forgó versenyvizsga nyelvhasználatra vonatkozó szabályai és a megtámadott határozat indokolása között.
- (2) Másodsor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 55–57. pontjában jogilag tévesen minősítette a tényállást e szoros kapcsolat annak alapján történő elismerésével, hogy a pályázók számára nehezebb a vizsgákat a második nyelven letenni, mint az anyanyelvükön. A Törvényszék a bizonyítékokat is elferdítette, amennyiben figyelmen kívül hagyta, hogy a jelen ügyben a felperes által a legmagasabb szinten elsajátított két másik nyelv az angol és a francia volt. Ennélfogva semmilyen hátrányt nem okozhatott számára a második nyelv kiválasztásának az angol, a francia és a német nyelvre korlátozása.
- (3) Harmadszor és végső soron a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában jogilag tévesen minősítette a tényállást azáltal, hogy ezt a szoros kapcsolatot egyúttal arra alapította, hogy a felperesnek az általa megszokott QWERTY-PT-től eltérő kialakítású billentyűzeten kellett az írásbeli vizsgát teljesítenie. Először is, ez nem áll kapcsolatban a megtámadott határozat indokolásával. Másodsor, még ha az EPSO a billentyűzettípusokat illetően korlátozott választási lehetőséget biztosít is (AZERTY, QWERTY-EN és QWERTZ-DE), ez a kérdés a versenyvizsga nyelvhasználatra vonatkozó szabályaitól eltérő kérdést képez.

A Landesgericht Mainz (Németország) által 2021. augusztus 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ID kontra Stadt Mainz

(C-544/21. sz. ügy)

(2022/C 2/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Mainz

Az alapeljárás felei

Felperes: ID

Alperes: Stadt Mainz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Megállapítható-e az uniós jog, különösen az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése és az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése alapján, hogy a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: szolgáltatási irányelv) 15. cikkének (1) bekezdése, (2) bekezdésének g) pontja és (3) bekezdése magánszemélyek között folyamatban lévő bírósági eljárás keretében közvetlen hatállyal bír abban az értelemben, hogy már nem alkalmazható az 1996. évi német Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (az építészek és mérnökök munkadíjáról szóló rendelet) 2002. évi változatának (a továbbiakban: 2002. évi HOAI) 4. § -ában foglalt, ezen irányelvvel ellentétes azon nemzeti szabályozás, amely szerint az építészek és mérnökök tervezési és felügyeleti szolgáltatásaira vonatkozó, e díjszabásban megállapított legalacsonyabb díjtételeket – meghatározott kivételekkel – alkalmazni kell, és az építészekkel vagy mérnökökkel kötött szerződésekben foglalt, legalacsonyabb díjtételeket el nem érő munkadíjakban való megállapodás érvénytelen, mégpedig akkor sem, ha olyan építészeti szerződésből eredő követelésekről van szó, amelyet 2004-ben, tehát a szolgáltatási irányelv elfogadását megelőzően kötöttek?

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén:

- a) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 49. cikket (a korábbi EK 43. cikket), hogy azzal ellentétes a 2002. évi HOAI 4. § -ához hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az építészek és mérnökök tervezési és felügyeleti szolgáltatásaira vonatkozó, e díjszabásban megállapított legalacsonyabb díjtételeket – meghatározott kivételekkel – alkalmazni kell, és az építészekkel vagy mérnökökkel kötött szerződésekben foglalt, legalacsonyabb díjtételeket el nem érő munkadíjakban való megállapodás érvénytelen, illetve hogy az ilyen nemzeti szabályozás sérti az EUMSZ 49. cikket (a korábbi EK 43. cikket)?
- b) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén: Megállapítható-e egy ilyen jogsértés alapján, hogy a magánszemélyek között folyamatban lévő bírósági eljárás keretében a kötelező legalacsonyabb díjtételekre vonatkozó nemzeti szabályozás (a jelen esetben: a 2002. évi HOAI 4. § -a) már nem alkalmazható?

(¹) A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.; helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.).

A Verwaltungsgericht Wiesbaden (Németország) által 2021. szeptember 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – FT kontra Land Hessen

(C-552/21. sz. ügy)

(2022/C 2/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Az alapeljárás felei

Felperes: FT

Alperes: Land Hessen

Beavatkozó fél: SCHUFA Holding AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az általános adatvédelmi rendelet (¹) 78. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 77. cikkének (1) bekezdését, hogy a felügyeleti hatóság által az érintettel közölt eredmény
 - a) a jellege alapján petícióra vonatkozó határozatnak minősül? Ez azzal a következménnyel jár-e, hogy a felügyeleti hatóság által a panasz tárgyában hozott határozatnak az általános adatvédelmi rendelet 78. cikkének (1) bekezdése szerinti bírósági felülvizsgálata főszabály szerint arra korlátozódik, hogy a hatóság foglalkozott-e a panasszal, megfelelően megvizsgálta-e a panasz tárgyát, és tájékoztatta-e az ügyfelet a vizsgálat eredményéről,

vagy
 - b) azt az ügy érdemére vonatkozó hatósági határozatként kell értelmezni? Ez azzal a következménnyel jár-e, hogy a felügyeleti hatóság által a panasz tárgyában hozott határozatnak az általános adatvédelmi rendelet 78. cikkének (1) bekezdése szerinti bírósági felülvizsgálata azt eredményezi, hogy a bíróságnak az ügy érdemében hozott határozatot tartalmilag teljeskörűen felül kell vizsgálnia, minek során a bíróság az adott esetben – például a mérlegelési jogkör nullára való csökkentése esetén – az általános adatvédelmi rendelet 58. cikke értelmében vett konkrét intézkedésre is kötelezheti a felügyeleti hatóságot?
- 2) Összeegyeztethető-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkével az olyan gazdasági információs magánvállalkozásnál történő adattárolás, amelynél az (EU) 2015/848 rendelet (²) 79. cikkének (4) és (5) bekezdése értelmében vett „nemzeti adatbázishoz” hasonló közhiteles nyilvántartásból származó személyes adatokat konkrét indok nélkül abból a célból tárolnak, hogy megkeresés esetén tájékoztatást tudjanak adni?